

Vatra veche

Vatra veche

1

Lunar de cultură * Serie veche nouă* Anul VI, nr. 1(61), ianuarie 2014 *ISSN 2066-0952

VATRA, Foaie ilustrată pentru familie (1894) *Fondatori I. Slavici, I. L. Caragiale, G. Coșbuc
VATRA, 1971 *Redactor-șef fondator Romulus Guga* VATRA VECHĂ, 2009, Redactor-șef Nicolae Băciuț

Ilustrația numărului: Maria Mănuță

Antologie *Vatra veche* Murim... ca mâine

E-așa de trist să cugeți că-ntr-o zi,
poate chiar mâine, pomii de pe-alee
acolo unde-i vezi or să mai stee
voioși, în vreme ce vom putrezi.

Atâta soare, Doamne, - atâta soare
o să mai fie-n lume după noi;

cortegii de-antimpuri și de ploii,
cu păr din care șiruie răcoare...

Și iarba asta o să mai răsără,
iar luna tot așa o să se plece,
mirată, peste apa care trece -
noi singuri n-o să fim a doua oară.

Și-mi pare-așa ciudat că se mai poate
găsi atâta vreme pentru ură,

când viața e de-abia o picătură
între minutu-acesta care bate

și celălalt - și-mi pare ne-nțeles
și trist că nu privim la cer mai des,
că nu culegem flori și nu zâmbim,
noi, care-așa de repede murim.

MAGDA ISANOS

ANUL EUGEN IONESCU

Sindromul nemuririi

Oamenii nu au nevoie de utopii nesfârșite, ci de lucruri tangibile în care se pot regăsi.

*

Falsul deștept îi condamnă adesea pe oamenii care îi par inferiori, din neputința de a se ridica la nivelul unui deștept autentic.

*

De dureri nu ne plictisim niciodată. Ele ne sînt și blestemul, ele ne sînt și salvarea...

*

Nu rîde de moartea altui om, tot moartea îți va îngheța și ție zîmbetul la colțul gurii.

*

În viața asta lungă cît un anotimp dureros, unii oamenii înflorește prin iubire și creație. Ei sînt adevărații vestitori ai nemuririi.

*

Răzbunîndu-te pe răul din tine, distrugi și binele care ți-a mai rămas.

*

Dragostea ne învață mereu să facem dragoste, dar pînă la dragoste sînt atâtea lecții despre comunicare... Cine sare peste aceste lecții nu va ajunge expert în dragoste, ci în disimulări și himere, iar omul pe care a pretins cîndva că l-a iubit va deveni un simplu accesoriu al vanității.

*

Poți fi superior în lumea în care te naști, zeu ești numai în lumea pe care o crezi singur.

*

Înțelege revolta omului aflat în suferință. Este ultimul bastion pe care moartea încă nu l-a cucerit.

*

Oferindu-vă tristețea pe tavă, nu vîndem s-o folosiți ca otravă.

*

Omul trist este mai viu decît omul care se plictisește de bine.

*

Cînd începem să uităm, o invităm pe moarte să își aducă aminte de noi.

*

Din depresie-n depresie, o să-i faci morții impresie...

*

Cîinele, chiar dacă este lovit, își iubește stăpînul. Omul, chiar dacă este iubit, îl ignoră pe Dumnezeu.

*

Degeaba scrii lucruri frumoase, dacă nu arăți nimănui ceea ce te definește. Să fii sincer și apreciat pentru sinceritatea ta este mai important decît să fii înconjurat de numeroși adulatori pe care i-ai mințit constant, înșirînd cuvinte goale.

*

Sînt tăceri mai ucigătoare decît otrava cuvintelor.

*

Unii cititori sînt atît de sensibili încît ar sări din fotoliul lor comod pentru a-l salva pe autor de la sinceritate spunînd: "Mai minte-ne, mai minte-ne frumos!"

*

Iubirea este un time-out prin care încercăm să ducem meciul vieții în prelungiri infinite.

*

Să nu-i faci pe alții responsabili pentru suferința care te încearcă zilnic, să fii tu marele responsabil pentru binele pe care l-ai făcut celorlalți.

*

Fericirea este locul de joacă pentru sufletele neprihănite, pe atlasul unei lumi care stă cu degetul deasupra butonului de autodistrugere.

*

Sufletul călătorește spre inima oamenilor, trupul călătorește spre inima pămîntului.

*

Nici măcar cimitirele nu pot ține în loc hoardele pustiitoare ale timpului.

*

Visul nostru e dezmoșirea de aripi a îngerilor care ne veghează.

*

Viața noastră este doar un oftat care răscolește praful uitării.

*

Nu uita trupul care a sîngerat pentru viața ta și nici sufletul care a lăcrimat pentru fericirea ta.

*

O operă demnă de un mare poet este aceea care, chiar dacă e scrisă în singurătate, este îndreptată mai mult către iubirea de oameni și mai puțin către iubirea de sine.

*

Există momente în viața noastră cînd ajutorul celor morți este mai important decît ajutorul celor vii.

*

Iubirea își găsește naivitatea pretutindeni.

IONUȚ CARAGEA